

Jak to bude dál? Samofinancování církve a sboru

Rozběhla se postupná odluka církví od státu, rozložená do třiceti let. Součástí odluky, která je vlastním cílem celého procesu, jsou tzv. církevní restituce (to je zavádějící pojem, který míchá dohromady tři věci: vydání zabaveného majetku, finanční náhradu za majetek, který není možné vydat, a příspěvek státu na činnost církví). Na základě přijatého zákona byly s jednotlivými církvemi podepsány smlouvy. Ty lze změnit pouze po dohodě obou stran. Stát tedy nemůže jednostranně sám nic rozhodnout. Pokud tedy někdo mluví o referendu nebo rovnou o zrušení příslušného zákona, jedná se spíše o populistická tvrzení.

Vzniká však dojem, že církevní sbory a farnosti budou v nadcházejícím období dost bohaté. Naše církev nikdy neuvažovala o tom, že by prostředky z narovnání rozeslala rovnou na jednotlivé sbory. Synod rozhodl, že veškeré peníze budou uloženy do personálního fondu naší církve, který již dlouho spolehlivě funguje, má přísná pravidla pro čerpání a je určen pro mzdy kazatelů. S těmito prostředky nebude moci nikdo volně nakládat, nebude tedy hrozit, že peníze od státu okamžitě utratíme, ale budou základem pro to, aby si sbory mohly udržet své faráře. **Jednotlivé sbory** naší církve tak mohou žádat stát o vydání zabaveného majetku, ale **nedostanou na ruku žádné peníze**. Naopak bude třeba postupně zvyšovat odvody z jednotlivých sborů.

Jedno farářské místo stojí ročně se všemi odvody asi 350 tis. Kč. Minimálně tuto částku bude muset po přechodu na samofinancování odvádět do ústředí církve každý sbor, který chce mít kazatele na plný úvazek. Část z toho bude zpočátku kryta z prostředků od státu, zbytek však budou muset jednotlivé sbory doplácet. Prostředky od státu budou postupně klesat, odvody ze sborů proto musí stoupat. Kazatelé budou stále placeni z ústředí církve, kde se budou prostředky shromažďovat a přerozdělovat (nikdy se neuvažovalo o tom, že by sbory platily své kazatele přímo).

Momentálně se diskutuje v církvi o několika možných modelech, jak přejít na samofinancování, tj. jak rychle mají stoupat odvody ze sborů, jak velké vytvářet rezervy atd. Definitivně rozhodne synod na jaře 2014. Před řadou sborů stojí těžké rozhodování o vlastní budoucnosti spojené s nutností zvýšit příjmy sboru. Přechodná doba je však dostatečně dlouhá na to, aby se církev i jednotlivé sbory s novou situací vyrovnaly a naučily se o sebe finančně postarat.

Náš sbor žádné restituční nároky nemá, nemá ani jiné příjmy než jsou saláry a dary. Hospodařením a financemi se staršovstvo zabývá dlouhodobě a pravidelně a stále platí, co jsme říkali i v minulých letech: spíše než zásadně či skokově zvyšovat saláry stačí **zpravidelnit platbu saláru, nejlépe trvalým příkazem na sborový účet** (č. účtu: 1622259329/0800). Doporučená částka je **200,- Kč měsíčně** za výdělečně činnou osobu v rodině. Těší nás, že je stále více členů sboru, kteří si trvalý příkaz zřídili. Na sborových příjmech je to výrazně poznat. Do budoucna chceme rozhodně udržet jedno celé farářské místo a zároveň uvažujeme ještě také o dalším částečném úvazku, který teď již fakticky máme (Miki Erdinger pracuje v našem sboru na 0,4 úvazku jako seniorátní farář, ale odvody za tento úvazek platí náš sbor). Do nadcházejícího období proto hledíme s chutí a s nadějí.

Jak to bude dál? Samofinancování církve a sboru

Rozběhla se postupná odluka církví od státu, rozložená do třiceti let. Součástí odluky, která je vlastním cílem celého procesu, jsou tzv. církevní restituce (to je zavádějící pojem, který míchá dohromady tři věci: vydání zabaveného majetku, finanční náhradu za majetek, který není možné vydat, a příspěvek státu na činnost církví). Na základě přijatého zákona byly s jednotlivými církvemi podepsány smlouvy. Ty lze změnit pouze po dohodě obou stran. Stát tedy nemůže jednostranně sám nic rozhodnout. Pokud tedy někdo mluví o referendu nebo rovnou o zrušení příslušného zákona, jedná se spíše o populistická tvrzení.

Vzniká však dojem, že církevní sbory a farnosti budou v nadcházejícím období dost bohaté. Naše církev nikdy neuvažovala o tom, že by prostředky z narovnání rozeslala rovnou na jednotlivé sbory. Synod rozhodl, že veškeré peníze budou uloženy do personálního fondu naší církve, který již dlouho spolehlivě funguje, má přísná pravidla pro čerpání a je určen pro mzdy kazatelů. S těmito prostředky nebude moci nikdo volně nakládat, nebude tedy hrozit, že peníze od státu okamžitě utratíme, ale budou základem pro to, aby si sbory mohly udržet své faráře. **Jednotlivé sbory** naší církve tak mohou žádat stát o vydání zabaveného majetku, ale **nedostanou na ruku žádné peníze**. Naopak bude třeba postupně zvyšovat odvody z jednotlivých sborů.

Jedno farářské místo stojí ročně se všemi odvody asi 350 tis. Kč. Minimálně tuto částku bude muset po přechodu na samofinancování odvádět do ústředí církve každý sbor, který chce mít kazatele na plný úvazek. Část z toho bude zpočátku kryta z prostředků od státu, zbytek však budou muset jednotlivé sbory doplácet. Prostředky od státu budou postupně klesat, odvody ze sborů proto musí stoupat. Kazatelé budou stále placeni z ústředí církve, kde se budou prostředky shromažďovat a přerozdělovat (nikdy se neuvažovalo o tom, že by sbory platily své kazatele přímo).

Momentálně se diskutuje v církvi o několika možných modelech, jak přejít na samofinancování, tj. jak rychle mají stoupat odvody ze sborů, jak velké vytvářet rezervy atd. Definitivně rozhodne synod na jaře 2014. Před řadou sborů stojí těžké rozhodování o vlastní budoucnosti spojené s nutností zvýšit příjmy sboru. Přechodná doba je však dostatečně dlouhá na to, aby se církev i jednotlivé sbory s novou situací vyrovnaly a naučily se o sebe finančně postarat.

Náš sbor žádné restituční nároky nemá, nemá ani jiné příjmy než jsou saláry a dary. Hospodařením a financemi se staršovstvo zabývá dlouhodobě a pravidelně a stále platí, co jsme říkali i v minulých letech: spíše než zásadně či skokově zvyšovat saláry stačí **zpravidelnit platbu saláru, nejlépe trvalým příkazem na sborový účet** (č. účtu: 1622259329/0800). Doporučená částka je **200,- Kč měsíčně** za výdělečně činnou osobu v rodině. Těší nás, že je stále více členů sboru, kteří si trvalý příkaz zřídili. Na sborových příjmech je to výrazně poznat. Do budoucna chceme rozhodně udržet jedno celé farářské místo a zároveň uvažujeme ještě také o dalším částečném úvazku, který teď již fakticky máme (Miki Erdinger pracuje v našem sboru na 0,4 úvazku jako seniorátní farář, ale odvody za tento úvazek platí náš sbor). Do nadcházejícího období proto hledíme s chutí a s nadějí.